

[Fibiger.]

forsamling, hvor der har været Tale om disse Forhold, og hvor man har givet Udtryk for, at Tidspunktet ligger meget forskelligt de forskellige Steder. Formanden derovre udtalte: Vi er mange Aalefiskere, ikke alene paa Samsø, men lige fra Refsnæs til Hals, der maa sætte vore Redskaber ud næsten en hel Maaned, før Aalen kommer; for os vil Bestemmelsen betyde store Tab og kun være til Gavn for Netfabrikkerne. Hvis det er rigtigt, at det ligger saa forskelligt, hvad det vel sagtens er, mener jeg ikke, det er nødvendigt, at man tvinger Aalegaardsejerne til at stille deres Garn ud, før det er Tiden, de skal fange Aalene. Det er ganske rigtigt, at det, at de staar i Vandet saa meget længere, kun kan tjene Netfabrikkerne, og det kan ikke være noget større Formaal for Fiskeriloven. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister at stille sig imødekommende paa dette Punkt, saa man kan finde en anden Maade, saaledes at man, naar Pælene er udsat i rette Tid og afmærkede, selv kan bestemme, hvornaar man vil sætte Garnet ud, og saaledes at Aalegaardsejerne ikke skal have Tab i den Anledning.

I samme Paragraf er der et Spørgsmaal, hvorom der ikke er blevet Enighed i Lands tinget. Jeg vil gerne fremdrage Spørgsmaalet her igen. Det er Bestemmelsen om Aalegaardsnævnene og Aalegaardsovernævnet. Der staar i § 7, at de af Nævnet og Overnævnet truffene Afgørelser ikke kan indbringes for Domstolene. Jeg vil mene, at dette „ikke“ skulde gaa ud, saa at disse Afgørelser kunde komme for Domstolene. Jeg anser det for naturligt, at disse Sager, som har stor Betydning for de paagældende, kan indbringes for Domstolene. Disse Aalegaarde er jo Ting, som vurderes, og som der svares Skat af, og alt saadant, saa det er ikke ligegyldigt, hvordan Forholdet ordnes.

Det er meget muligt, at de Afgørelser, der er truffet af Nævnene, har været rigtige; det skal jeg ikke udtale mig om, det har jeg ikke Kompetence til at sige noget om. Men naar man ser, at saa mange af de Afgørelser, der er truffet af Aalegaardsovernævnet, appelleres til Overnævnet — og det er praktiske Folk, der har med Sagerne at gøre begge Steder —, faar man Indtryk af, at man nok har kunnet tage fejl paa disse Punkter. Det viser sig, at der i 1928 har været 9 Sager, i 1929 16, i 1930 19, og deraf er indanket henholdsvis 4, 6 og 11 for Overnævnet; det ses saaledes, at det er et stigende Antal Sager, der forelægges og ogsaa forelægges et andet Forum. Derfor kunde jeg ønske, at

Domstolene fik den endelige Afgørelse i disse Spørgsmaal.

Endelig vil jeg gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Søfartsminister, om Lovens Ikrafttræden ikke kunde blive fremskyndet noget. Jeg tænker navnlig paa Forholdene i Limfjorden med Hensyn til den Fiskemaade og de Liner, de maa bruge der. Efter Fiskernes Udtalelser er det meget vanskeligt for dem at overholde den Lov, vi har, hvorfor det var ønskeligt, om Loven for deres Vedkommende i hvert Fald kunde træde i Kraft, saaledes at de allerede i indeværende Sæson kunde komme til at benytte de Redskaber og de lange Liner, der gives Tilladelse til efter Lovforslaget her, idet en Bestemmelse i Lovforslaget gaar ud paa, at Loven først skal træde i Kraft 6 Maaneder efter Bekendtgørelsen i Lovtidende.

Selv om Loven i sin Helhed, fordi der er saa mange Spørgsmaal ved disse Omordninger, der skal være, Nævnene og saa fremdeles, ikke kan træde i Kraft i det hele saa hurtigt, vil jeg i alt Fald gerne henstille til den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri, at man for Limfjordens Vedkommende fik det ordnet saadan, at Fiskerne der ved næste Sæsons Begyndelse kunde komme til at virke efter det, som Lovgivningsmagten har været enig om skulde være tilladt, at de ikke skal være udsat for at faa Bøder gennem Fiskeriinspektionen, fordi de, som de udtrykker sig, ikke kan overholde de Bestemmelser, der er gældende nu, hvis deres Fiskerierhverv skal varetages paa tilfredsstillende Maade.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslagene til velvillig Behandling.

Holger Kristiansen: Jeg kan ogsaa anbefale de to foreliggende Lovforslag til Gennemførelse. Jeg kunde, mere af lokale end egentlig af principielle Hensyn, have ønsket, at et Andragende fra Fiskerne i Nordjylland, Tværsted og Raabjerg, ved Skagerak om en Udvidelse af den Kyststrækning, til hvilken det er tilladt at indbringe Rødspætter af kortere Længde end i øvrigt tilladt, var imødekommet. Man ønskede Strækningen udvidet fra Tværsted Baake til Kandestederne eller maaske til Højen Fyr. Men et saadant Spørgsmaal er for lille til at søge Lovforslaget henvist til Udvalg eller til at stille Ændringsforslag om.

Lovforslaget om Saltvandsfiskeri er i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, saa gennemdrøftet af Fiskeriets Ekspertes, at det vilde være ørkesløst, synes det mig, nu i dette Ting at optage en ny Detailbehandling.